Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑΝ

Ἤσουν βουνὸ καὶ ταπεινὸ καὶ στεῖρο
καὶ εἰς τὰ ἔρημα πλευρά σου γύρω
μόλις ἐφύτρωναν φτωχὰ χορτάρια.
Ἡ φρίκη στὴν κορφή σου τριγυροῦσε
καὶ πύδι καθαρὸ δὲν ἐπατοῦσε,
τὰ ματοκυλισμένα σου λιθάρια.
Ἤσουν σπαρμένο μὲ ληστῶν κρανία
βογγοῦσε θάνατος καὶ ἁμαρτία
μέσ' στὸν ἀφωρεσμένο σου ἀγέρα.
Μὰ φορτωμένος τὸν Σταυρὸ στὸν ὦμο,
ὡσὰν ληστής, τὸν φοβερό σου δρόμο
ἀνέβηκεν ὁ Λυτρωτὴς μιὰ μέρα.
Καὶ τούφανοῦ ἐγέλασε τὸ σῶμα
ἐπάνω εἰς τὸ ἄχαρό σου χῶμα
καὶ ἅγιασες ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη.
Γιατὶ μὲ τοῦ Χριστοῦ μας τὸ μαρτύριο
τὸ πιὸ βαθὺ καὶ ὑψηλὸ μυστήριο,
στὰ ὕψη σου, ὦ Γολγοθᾶ, ἐγίνη.
Ὦ ἅγιο βουνὸ τοῦ μαρτυρίου,
τοῦ πόνου καὶ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου,
ποὺ ἄστραψεν ἀθάνατη ἐκεῖ πέρα!
Εἶσαι ὁ βράχος ποὺ ἡ ἀνθρωπότης
ἀνέβηκε καὶ βρῆκε τὸ Θεό της
ποὺ ἐζήτει μὲ λαχτάρα νύκτα μέρα.
Τὸ ὕστερνὸ τοῦ θεανθρώπου βῆμα
ποὺ σύντριψε τὸ προαιώνιο κρῖμα
ἀντήχησε στὴν ἄκαρπή σου πλάτη.
Ἐκεῖ μέσ' στὴν πνοὴ ἀγάπης θείας,
στοργῆς, φιλανθρωπίας καὶ θυσίας,
μέσ' στοὺς αἰῶνας ἔρριξε τὸ μάτι.
Κι' ἐνῷ τοῦ ἐβασάνιζαν τὸ σῶμα
κ' ἔβρεχαν τὸ ἀγνὸ γλυκό του στόμα
μὲ ξύδι καὶ χολὴ τὰ χέρια ἀπίστου.
Ἐκεῖνος ἔβλεπεν ἑκατομμύρια
νὰ πίνουνε ζωὴν ἀπ' τὰ μαρτύρια
κι' ἀπὸ τὴ θεία στάλα τῆς πληγῆς του.
Τὸ μέλλον ἔβλεπε· καὶ τοῦ ἐφάνη
ὅτι ἀπὸ τ' ἀκάνθινο στεφάνι
τ' ἄνθη ἐφύτρωναν τῆς σωτηρίας.
Κι' ἐνῷ τριγύρω τὸν ἐβλασφημοῦσαν,
στὸ μέλλον ἤκουε ποὺ τὸν ὑμνοῦσαν
ὕμνοι εὐχαριστίας καὶ λατρείας.
Ἀγάπη ἀπ' τὰ λόγια τὰ στερνά του
ἀγάπη ἀπ' τὴν ὕστερη ματιά του
ἐχύθηκε κατὰ τὴν οἰκουμένη,
Γλυκειὰ καὶ ζωογόνος καὶ ἁγία,
κ' ἡ γῆ ἐξύπνησε μὲς στὴ μαγεία,
χαρούμενη καὶ ξαναγεννημένη.
Ὦ Γολγοθᾶ, ὁ κόσμος ὁ ἀρχαῖος
ἔδυσε πίσω σου, καὶ ἄλλος νέος
στὰ μυστιὰ σου ἔφεντο ἀναστήθη.
Ἔχει αἰσθήματα καὶ ὄνειρ' ἄλλα,
ψηλότερα, βαθύτερα, μεγάλα,
γιατὶ ἀπὸ θυσίαν ἐγεννήθη.
Καὶ πέρνει τὸν Σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς ὑφηλίου
νικήτρια σημαία τὸν σηκώνει.
Αὐτὸς εἶναι ἀλήθεια κι' ἁγιότης,
πατρίς, ἐλευθερία κι' ἀδελφότης.
αὐτὸς τὸν νοῦν φωτίζει καὶ ὑψώνει.
Ὦ Γολγοθᾶ, κ' ὅποιος στῆς γῆς τὸν δρόμο
βογγάει μὲ μάρτυρος σταυρὸ στὸν ὦμο
σ' ἐσὲ γυρνᾷ τὸ μάτι κι' ἀνασαίνει.
Γιατὶ θωρεῖ τὴν ὑψηλὴν εἰκόνα
ἑνὸς Θεοῦ, ποῦ μὲ θνητοῦ ἀγῶνα
γιὰ τοὺς θνητοὺς εἰς τὸν Σταυρὸ πεθαίνει.

Ἀριστομένης Προβελέγγιος

ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ

Συνδρομητήν, Λαμίαν.— Σοβαρῶς θέλετε νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὰ τὰ πράγματα στὸ «Μπουκέτο», ἐν ὅσῳ θίγουν τὴν κοινωνίαν τῆς Λαμίας; Τέτοιες δημοσιεύσεις τὸ περιοδικόν μας δὲν τὰς δέχεται. Καὶ—ἐπιτρέψτε μας νὰ σας τὸ ποῦμε—κάμνετε κακὰ νὰ θίγετε τοὺς συμπολίτας σας κυρίας καὶ δεσποινίδας. Στείλτε κοσμ. κίνησιν νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. Ἀσπρην Παπαρούναν, Ναυπάκτον. —Καὶ σὲ σας ἔχουμε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο. Σεῖς μάλιστα ἐκάματε κάτι χειρότερο. Κρυπτόμενοι ὄπισθεν τοῦ ψευδωνύμου σας ζητήσατε νὰ μας ἐξαπατήσετε καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν ὡς κοσμ. κίνησιν δήθεν, ἕνα χυδαῖο καὶ ἐξευτελιστικὸ σημείωμα, θίγον εὐθυνόμητους ἀφ' ἑνὸς καὶ δυστυχεῖς ἀφ' ἑτέρου συμπατριώτας σας. Τὸ βρίσκετε ἐξυπνο αὐτό; Εὐτυχῶς γνωρίζουμε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς πατρίδος σας καὶ δὲν τὴν ἐπάθαμε. Φυλάμε ὅμως τὸ σημείωμά σας. Καὶ κατορθώσαμε, σχεδόν, νὰ μάθουμε καὶ ποιὸς εἶσθε. Β. Ζ. Ἀνδρίτσαιναν.— Καλομεταρρασμένα—ὁπωσδήποτε—καὶ θὰ δημοσιευθοῦν. Ποῦ μας γνωρίζετε ὅμως καὶ μάλιστα τόσο καλά; Οὐδέποτε ἐπατήσαμεν, οὐδέποτε διήλθομεν ἐξ Ἀνδριτσαίνης. Τὸ μυστήριον εἶναι σκοτεινὸν καὶ ἡ περιεργειά μας δικαιολογημένη, ὥστε ἐλπίζομεν νὰ μας διαφωτίσετε. Σας παρακαλοῦμεν μάλιστα καὶ ἀναμένομεν ἀνυπομόνως. Μ' μην Ὀρφανόν, Βιτύναν.— Καλὸ τὸ ποίημά σας, ἀλλὰ ὄχι καὶ δημοσιεύσιμον. Ἀφοῦ στιχουργεῖτε ἀμέσατος στεῖλτε μας τίποτε καλύτερο, κάτι ποὺ νὰ ἀξίζῃ νὰ δῇ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος διὰ τοῦ «Μπουκέτου». Γ. Κοτζούλαν, Ἄρταν.— Καλὴ ἡ μετάφρασίς σας. Θὰ δημοσιευθῇ. Σ. Κρεμπαν, Μυτιλήνην.—Καλούτσικη ἡ ἠθογραφία σας, ὄχι ὅμως καὶ δημοσιεύσιμος. Μὴ πέρνετε θέματα ἀπίθανα στὸ ἑξῆς Καὶ προσέχετε ὀλίγον τὴν γλῶσσαν. Διαστρέφετε λέξεις τῆς καθαρευούσης χωρὶς λόγον, ἀφοῦ ἔχει ἀνάλογες ἡ ὡραία Ἑλληνικὴ δημώδης. Αἰκατερίνην Σολωμονίδου, Μυτιλήνην.—Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Γιατὶ ὅμως μας γράφετε ὅτι ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὶς ἐπαρχίες καὶ μάλιστα γιὰ τὴν ὡραία καὶ ποιητικὴ σας πατρίδα; Ἀντιθέτως αἱ ἐπαρχίαι μας ἐνδιαφέρουν πολὺ καὶ τὴν κίνησίν των παρακολουθοῦμεν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἀγαποῦμε τὴν Μυτιλήνην καὶ τοὺς Μυτιληναίους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ διότι διαβάζουν κι' ἀγαποῦν τὸ «Μπουκέτο» καὶ τόσο θερμὰ ἐδέχθησαν πέρυσι τὸν ἀντιπρόσωπό μας. Ἄλκην Αὐγερινόν, Ἐνταῦθα.—Τὸ διηγημά σας δὲν εἶναι «πολὺ χονδρό», ὅπως λέτε, ἀπεναντίας ἔχει ἀρκετὰ καλὴ περιγραφὴ καὶ τὸ μόνο του λάθος εἶναι ὅτι τὸ κύριον θέμα εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὸ ὅλον ἔργο. Φανταζόμεθα ὅτι ἂν γράψετε μὲ περισσοτέραν προσοχὴ θὰ παρουσιάσετε καλλίτερα πράγματα.—Π. Δέδεν, Πάτρας—Κίνησις δημοσιεύεται. Ἀναστ. Παπαδοπούλου, Κυπαρισσίαν.—Τὸ ποίημά σας κοινὸν καὶ ὕστερα στὴν ἐκτέλεσιν. Ἐν τούτοις ἐδῶ κ' ἐκεῖ παρουσιάζει σημεῖα ποὺ μαρτυροῦν, ὅτι ἀσφαλῶς μιὰ μέρα θὰ γράψετε καλά. Ἐν πάσῃ, περιπτώσει μὴ βιάζεστε πολὺ εἶσθε ἀκόμα τόσο νέος... Πονεμένην.—Ἡ μετάφρασίς σας καλὴ καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ διορθωμένη. Στείλτε μας κι' ἄλλες. Ἀπὸ τὸ ποίημα σας δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ δεύτερο τετράστιχο, τὸ ὁποῖο εἶναι πάραπολὺ καλό. Τὰ ἄλλα ὕστερα.

Τὸ φέρτερο εἶν' ὄμορφο κορέββάτι
Γιὰ κείνους ποὺ ἐπόνεσαν πολὺ
Γι' αὐτούς, ποὺ τὴν καρδιὰ εἶχαν γεμάτη
Καϋμοὺς ἀτέλειωτους πίκρα πολλή.

Νίκον Μυρτίαν, Ἐνταῦθα. Τὸ πεζογράφημά σας δὲν συνωδεύθη ὑπὸ τοῦ κεκανονισμένου τριβράχιου καὶ συνεπῶς δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Χ. Κ. Θεσσαλονίκην. Πρέπει νὰ στείλετε πρῶτα νὰ δοῦμε τί εἶνε κι' ἂν εἶνε καλὰ διὰ δημοσιευθοῦν. Δημ. Χρονόπουλον. Τὸ ποίημά σας καλὸ καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ. Προσέχετε ὅμως στὸ ἑξῆς γιατὶ σὲ μερικὰ σημεῖα εἶνε πολὺ ἀδύνατο καὶ χάνει. Τὸ διήγημα ὄχι καὶ ἄσχημο. Δυστυχῶς ὅμως μας κατέκλυσεν ἡ πασχαλιάτικη ὕλη.

Χειμώνιασε καὶ πλάκωσαν ἄνεμοι μανιασμένοι
τὸ ξεροβόρι σφούριξε στὴ γῆ τὴν παγωμένη
καὶ ὁ χιονιὰς ἁπλώθηκε ὅπου μπορεῖ καὶ φτάνει
ἀλλοίμονο στὰ πρόβατα ποὺ εἶν' ὄξ' ἀπὸ τὴ στάνη.
Γυμνὰ τὰ δέντρα γέρουνε στὸ φύσημα τ' ἀγέρα
καὶ περιμένουν ζεστασιὰ ἀπὸ τὴ γῆ μητέρα.
Ἡ μάνα ὅμως πάγωσε γιατὶ παντοῦ ἁπλώνει
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ὁλόλευκο τὰ χιόνινο σεντόνι.

Γέρνει ὁ τσοπάνος στὴ φωτιὰ καὶ ζεστασιὰ γυρεύει,
ἐνῶ μὰ φλόγα ζωηρὴ πηδάει καὶ χορεύει,
καὶ δίπλα ὁ μαντρόσκυλος ξέστη κι' αὐτὸς ζητάει
στὰ πόδια του ξαπλώνεται, στὰ μάτια τὸν κυττάει.
Τοιζοβολᾶν τὰ κούτσουρα μὲς στὴ γωνιὰ τῆς στάνης
νοιώθει τὸ τριζοβόλημα, ζεσταίνετ' ὁ τσοπάνης.
Ἔξω στοιχειὰ μαλώνουνε βροντὲς κι' ἀστροπορόβοι
κι' ὁ κάμπος ὅλος στρώνεται ἀπ' τοῦ Βοριᾶ τὴν κόρη.

Δημ. Ν. Χρονόπουλος

Ι. Κουκτσόγλου. Καβάλλαν.—Ἡ μετάφρασις τοῦ Ρισπεν πολὺ καλὴ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Τὰ περὶ Σαίξπηρ δὲν κάμνουν καὶ τόσο γιὰ τὸ «Μπουκέτο». Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὴν καλοσύνην σας. Γ. Στρατήγης καὶ ὄχι Στρατηγῆς εἶναι ὁ γνωστός, γηραιὸς ποιητὴς τῶν «Τραγουδιῶν τοῦ Σπιτιοῦ», τῶν «Τραγουδιῶν τοῦ Νησιοῦ», τῶν «Τροπαίων» καὶ ἄλλων. Τὸν ἕτερον τὸν ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς. Τ. Σ. Μιχαλακ. Πάτρας.—Τὸ ποίημά σας ὄχι τόσον ἐπιτυχές. Στείλτε τίποτε καλύτερον ἂν ἔχετε. Μ. Α. Λεβεντάκον, Ἐνταῦθα.— Τὰ γραμμένα καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ χάρτου ἔργα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐξ ἄλλου, ὅπως εἴπαμε, ἤτο πολὺ μεγάλο καὶ τὸ «Μπουκέτο» δὲν μπορεῖ, δυστυχῶς, νὰ διαθέσῃ τόσες σελίδες. Δὲν τὸ κάμνει αὐτὸ σχεδὸν οὔτε γιὰ τὰ ξένα ἔργα, πλὴν ἐλαχίστην ἐξαιρέσεων. Ἄλεκ. Λαζαρίδην, Κρίβαν.—Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου» στίχους σας. Τὸ ἕτερον ποίημα ὄχι ἐπιτυχές. Θυσιάσατε τὰς ἐννοίας χάριν τῆς ῥίμας καὶ αὐτὸ ἐγένετο ἀφορμὴ ἀποτυχίας. Μιμ. Καμάρη, Ἐνταῦθα.—Ὄχι ἐπιτυχὲς καὶ πολὺ ἐκτενές. Προτιμᾶτε στὸ ἑξῆς μίαν γλῶσσαν. Την δημώδη, ὅταν πρόκειται περὶ διηγήματος. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν καλωσύνην ποὺ εἰχατε νὰ μας στείλετε κάτι δικό σας. Π. Καπίτσην, Πάτρας.—Τὸ 1ον καὶ 2ον ἐξηντλήθησαν. Σᾶς πολυευχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Κ. Γουναρόπουλον, Χαρτοῦμ (Σουνττάν).—Ἐνεγράφητε γιὰ πέντε μῆνες. Σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Στέλλιον Βιολάντην, Ἐνταῦθα.—Σας ἀπαντήσαμε. Δ. Στάην, Ἐνταῦθα. Τὸ «Στάρι» πολὺ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Χ. Δάνα, Καϊλάρια.—Τὰ ποιήματά σας παρουσιάζουν πολλὲς τεχνικὲς ἀτέλειες. Οἱ στίχοι τους εἶναι ἀνισοσκελεῖς, οἱ ῥίμες τους λανθασμένες γαὶ εἶναι γεμάτα χασμωδίας. Διαβάστε δοκίμους ποιητὰς γιὰ νὰ συνειθίσετε στὸ στίχο. Φανούλην Μ. Πακκῆ, Ἀλεξένδριαν.—Μὴν ἀνησυχῆτε καὶ αἱ μεταφράσεις σας θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειρὰν των. Δὲν ἠξέρετε τί πληθώραν ἐγκεκριμένης συνεργασίας, καὶ προπάντων μεταφράσεων, ἔχομεν. Δ. Παπαδημητρίου, Δράμαν. Ὁ διαγωνισμὸς ἤ μᾶλλον τὸ παιγνιδάκι ποὺ μας στέλλετε εἶναι γνωστό.—Τάσιον Δειλινόν, Βέρροιαν.—Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας εἶναι ἀποτυχημένο, τόσο ἀποτυχημένο ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ μπῇ οὔτε στὴ στήλη αὐτή. Κ. Κουτουπίδην, Πορτ-Σάϊδ.—Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Μπορεῖτε νὰ μας στείλετε ἀνταποκρίσεις σας σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῶν ὁμογενῶν ἐν Πόρτ-Σάϊδ—Z. About.—Καὶ σεῖς κάνατε τὸ ἴδιο ποὺ ἔκανε καὶ ὁ ἐκ Μεσολογγίου φίλος μας. Μᾶς στείλατε γιὰ δικό σας ἕνα τραγούδι μιᾶς παλιᾶς ἐπιθωρήσεως Ἀλ. Εὐκλείδην.—Πολὺ καλὰ τ' ἀνέκδοτά σας καὶ θὰ δημοσιευθοῦν. Στεῖλτε μας κι' ἄλλα καὶ γράφτε μας ἀπὸ ποῦ τὰ μεταφράζετε.